

E noapte (de Iunie)...

Mariana Tasente

Plutește în aer atâta magie
Ceva o să se întâmple, ea știe
Întinsă pe iarba proaspăt cosită
Cu pletele-i moi pe umerii goi
Și boabe de rouă căzându-i pe pleoape
Visează la țărmul de mare-nghețat
Buzele-i freamătă, le mușcă ușor
Și inima-i saltă nebună de dor
Deasupra-i e cerul, zâmbește strengarul
Cu-o salbă de stele lucindu-i la gât
O coamă de nori negri curgându-i pe trup
Cu tâmplele albe și nas un pic strâmb
Buze cărnoase, urechi delicate
O cheamă cu ochii, privind languros
E plin de păcate și-atât de frumos.
Se-aude (dinspre baltă)concertul nocturn:
Broscoii cei tineri iubirea-și expun
Cu note înalte, atent studiate
Să-ncânte, pe viață, broscuțele toate.
Își înalță și greierii cântul
Au așteptat, timizi, să le vină rândul
Cucuveaua țipă speriată
Dacă rămâne nemăritată?
Apare încet luna în peisaj
Învăluită și ea de același miraj
E mare, de-un galben strălucitor
Un câine îi urlă sfâșietor
Vântul începe să bată alert
Și totul devine foarte incert.
Plutește în aer atâta magie
Ceva se întâmplă. Doar ea știe.